

Ugeskema i børnehaveklassen

“Ugeskemarevolutionen” er et konceptet, der har været en del af mit arbejdsliv siden slutningen af sidste skoleår, og har siden fået større og større indpas.

Af Nadia Keinicke Hvid Bresemann Hansen, børnehaveklasseleder på Nørre Alslev Skole.

Mit første job som pædagog fik jeg i januar 2014. Jeg blev ansat som børnehaveklassepædagog 25 timer ugentligt på St. Heddinge Skole. Her havde jeg den store fornøjelse at arbejde tæt sammen med en børnehaveklasseleder, der udstrålede motivation og støtte i forhold til min faglighed. Jeg vidste straks, at drømmejobbet var børnehaveklasseleder – jeg ønskede at have det fulde ansvar for børnenes udvikling og læring. 1. september 2014 fik jeg chancen for at realisere drømmen, da jeg fik tilbudt stillingen som børnehaveklasseleder på Nørre Alslev Skole. Det har været og er stadig drømmen, der gik i opfyldelse!

Et kort foredrag om “Ugeskemarevolutionen” af Karina Winther en torsdag i slutningen af maj 2015 satte mange tanker i gang, og den næstfølgende mandag morgen var min daværende børnehaveklasse i gang med deres første ugeskema. En af de store problematikker i min daværende klasse var ventetid. Et par af børnene havde meget svært ved at komme ind, når klokken ringede,

hvilket medførte, at de børn, der forstod denne simple regel, ofte kom til at sidde og vente. Ugeskemaet vendte helt om på denne situation: 2. dag med ugeskema, da børnene havde haft det første frikvarter, havde jeg planlagt anden undervisning. Jeg havde dog ikke fået taget ugeskemaet ned. Klokken ringede, og de første børn kom ind. De gik direkte op til tavlen for at se på ugeskemaet og gik derefter i gang med arbejde ud fra dette. De resterende børn kom ind og oplevede ro og arbejdstid, hvilket medførte, at de ligeledes gik i gang. Der var ro, og alle vidste, hvad de skulle. Jeg var målløs! Ingen ventetid – ingen tidsspild.

To uger efter foredraget kom Karina Winther og holdt en udvidet version af sit oplæg for alle lærere på Nørre Alslev Skole. Bogen blev læst hurtigt, og jeg var klar til at springe ud med begge ben. Jeg oplevede hurtigt, hvor nemt det var at differentiere og dermed nå alle eleverne på deres niveau. Det lyder alt sammen meget lyserødt.... Der var selvfølgelig også børn, der ikke blev helt så hurtigt fanget af den gode ide. Den første uge var der for eksempel børn, der ikke lavede noget som helst! Især to børn forstod ikke konceptet, og de for nærmest vild i det store ugeskema, der hang på tavlen. Jeg fornemmede, at det simpelthen var for uoverskueligt for dem – de havde nærmest givet op på forhånd. Ugen efter havde jeg lavet et individuelt ugeskema til hver af dem, som jeg satte fast på deres borde. Da ugen var omme, var der krydser i alle hvide og grå felter.

Det var en stor succesoplevelse for alle parter. Lige præcis de to elever lavede som regel ingenting i timerne, medmindre en voksen sad hos dem hele tiden. De havde ikke i løbet af det skoleår lavet så meget på en uge, som de gjorde ved hjælp af ugeskemaet.

Inden det nye skoleår startede, og de nye børnehaveklassebørn begyndte, havde jeg tid og mulighed for at indrette lokalet og flytte rundt på borde og stole, som jeg ville. Jeg fandt pensel og malerspanden frem og fik malet min store cirkel på gulvet. Tal, bogstaver og figurer på vægge, madrasser på gulvet og tæpper i vindueskarmen samt friske blomster på reoler. Mit ønske er, at der skal være en atmosfære, der emmer af hygge og læring. Jeg tror på, at børn, der trives, lærer mere.

Jeg kigger på uret. Der står 7:57, og klokken ringer første gang. Børnene begynder at liste ind og sætter sig på den store røde cirkel, jeg har malet på gulvet. Da klokken igen ringer tre minutter senere, sidder alle børn klar og afventende – klar til dagen. Mormoren, der afleverer en af drenge, kigger lige endnu engang med et undrende blik rundt i lokalet. Hun har før udtalt, at hun synes, bordene står mærkeligt, og der jo er flere, der slet ikke kan se tavlen fra deres plads. Hun har ret. Men ingen af børnene behøver at kunne se tavlen fra deres plads af den simple grund, at de slet ikke modtager undervisning fra deres stolepladser. Al fællesundervisning og gennemgang foregår

TID	30 min.	2 x 15 min.	15 min.	30 min.	60 min.	2 x 15 min.	30 min.	60 min.	Tegne farvelægge	Navn og tid på tavlen - 15 min.	8 børn - 45 min.
SKUFFE		1. magnet 2. find ord				1. krig 2. yatzy					
	 Lydmuren 2 3 sider	 Dansk værksteder	 Læsebog	 Logbog	 Matematikbog Side: 52 + 53 + 54 + 55	 Matematik Værksted	 Tegne farvelægge	 Løb	 Kasse	 Ida og Emil	
Navn 1											
Navn 2											
Navn 3											
Navn 4											
Navn 5											
Navn 6											
Navn 7											
Navn 8											
Navn 9											
Navn 10											
Navn 11											
Navn 12											
Navn 13											
Navn 14											
Navn 15											
Navn 16											
Navn 17											
Navn 18											
Navn 19											
Navn 20											
Navn 21											

uge 48	 Konsonantmappe G + R	 farvelægge	 Løb	 Side 50 - 54	 Side 33 + 34	 skuffe
Sofus						
Navn 2						
Navn 3						
Navn 4						
Navn 5						
Navn 6						
Navn 7						
Navn 8						
Navn 9						
Navn 10						
Navn 11						
Navn 12						
Navn 13						
Navn 14						
Navn 15						
Navn 16						
Navn 17						

i samlingen på den røde cirkel. Er numsen på den røde streg, er munden lukket og ørerne store.

Allerede på den anden skoledag blev mine nye elever præsenteret for ugeskemarevolutionen. De fik udleveret en klods – en vigtig brik i ugeskemarevolutionens univers. Klodsens blev præsenteret og forklaret, og de gjorde den til deres egen ved at farvelægge den. Et af principperne i ugeskemarevolutionen er, at ventetid er spildtid – og med kammerathjælp undgås dette. Sofus har for eksempel et spørgsmål til matematikopgaven, og derfor går han hen til en kammerat. Han kan se på ugeskemaet, hvilke elever, der har lavet opgaven og derved har de bedste forudsætninger for at svare på spørgsmålet. I dette tilfælde kan kammeraten dog ikke svare. Sofus tager derfor sin klods og lægger den ved tavlekanten. Når jeg har tid, går jeg hen til Sofus og sætter dialogen i gang. Der er aldrig elever, der behøver at sidde og vente med fingeren i luften. Ventetid er som sagt spildtid. I mel-

lemtiden går Sofus i gang med en af de andre opgaver på ugeskemaet.

November måned er over os, og her tre måneder inde i skoleåret, høster jeg frugterne fra det "ugeskemarevolutionstræ"; jeg plantede i starten af august. Jeg sad i dag og lyttede på de hviskende stemmer. Den gode atmosfære og glæden hos dem hver især. Lysten til at arbejde udspringer i særdeleshed af selvbestemmelsen over egen læring. "Har jeg lyst til at arbejde med bogstaver eller tal, værksted eller arbejdsbog, eller har jeg mest af alt brug for at løbe en tur?" De første måneder blev mest af alt brugt på at mærke efter egne behov. "Hvor arbejder jeg bedst?" "Hvem arbejder jeg godt sammen med?" Eller "måske arbejder jeg bedst alene, selvom det er lidt svært at erkende, for det andet lyder da lidt hyggeligere?". Børnene har her i november måned tænkt meget og afprøvet meget og mærket meget efter. De har alle efterhånden fundet frem til den bedste arbejdsstil hver især.

En ny kollega i indskolingen skulle til at lave sit første ugeskema. Hun undrede sig lidt over tidsperspektivet i selve opsætningen af skemaet. Med vores pressede arbejdstid og mange opgaver så hun det som en stor udfordring at få tid til at lave et nyt skema hver uge. Det første skema brugte jeg lang tid på – en hel eftermiddag faktisk. Jeg ville have, at det så pænt og overskueligt ud. Da jeg først havde grundmodellen, har det sidenhen taget højst 30 minutter at opdatere, så det passer til næste uges ugeplan. Flere gange har det taget 10 minutter, og så har jeg forbedret min undervisning til halvdelen af mine lektioner. Ja, der er mange elementer, man skal sætte sig ind i, men når det kører, så KØRER det!

Glæden i børnenes øjne hver gang jeg siger ugeskema, den højere arbejdsmoral, de mange succesoplevelser, den nyfundne selvsigt hos børnene samt tidsaspektet er så tilfredsstillende, at jeg varmt kan anbefale denne arbejds metode for alle.